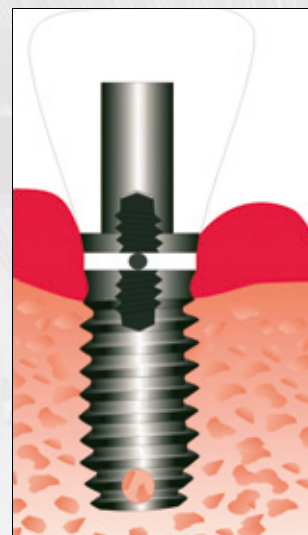

Ny og forbedret metode?

Dette er en helt ny retensjonsmetode for å feste suprakonstruksjonen til implantatene, sa tannteknikker Fadi El-Homsi. Han har utviklet ideen som er en dobbeltgjenget skrue mellom implantat og suprastruktur (se Figur), sammen med sine veiledere professor Lars-Åke Lindén og spesialisttannlege George Homsi. Skruen er fortsatt på utprøvningsstadiet, men forventes å gjøre det mulig å fjerne suprastrukturen uten å ødelegge denne. Dette anser foredragsholderen å være en stor fordel sammenlignet med dagens festemetoder for implantatbroer. Dermed blir det lettere å kontrollere, ren-

gjøre, reparere og bytte ut suprakonstruksjonen. Sitter skruen mellom distans og implantat, kan suprakonstruksjonen sementeres til distansen. Hvis konstruksjonen sementeres i dad, det vil si uten denne nye skruen, må man ødelegge broen for å få den løs. En annen innfesting er ved hjelp av skruer som har tilgang fra okklusal/palatinalsiden av konstruksjonen. Skruehullet vil svekke konstruksjonen og kan være utgangspunkt for brudd. I tillegg må skrueinngangen dekkes med kompositt som kan være estetisk skjemmende.

Jon E. Dahl

Skematisk bilde som viser hvordan suprastrukturen festes til implantatet med en dobbeltgjenget skrue, dvs. en skrue som har en høyregjenget og en venstregjenget del adskilt med en mutter. Når skruen skrues, entrer den samtidig både implantatet og suprastrukturen. Illustrasjon: Fadi El-Homsi.

Keramiske restaureringer

Bruken av keramiske restaureringer er alt mer vanlig, og mange tannleger velger bare unntaksvis restaureringer av metallkeramikk i dag, sa over-tannlege Per Vult von Steyern på landsmøtet.

Men, metallkeramikk med høy-edle legeringer er å anse som the golden standard (bokstavelig talt) som ofte alternative materialer blir vurdert mot. Alternati-

ver er titan, koboltkrom og ulike keramtyper som glasskeramer og oksidkeramer. Det er gjort store forbedringer når det gjelder skjellettkonstruksjonens utforming siden introduksjonen av oksidkeramer, noe som har bedret prognosen betraktelig. Keramers positive egenskaper er høy styrke, hardhet, kjemisk stabilitet, hygieniske og lav varmeledningsevne. Ulempen er at de er sprø og teknikkssensitive.

De ulike keramtypene har forskjellig indikasjonssområde. Porselen og glasskeramer kan benyttes til skallfasetter, og glasskeramer, og kan i tillegg anvendes til innlegg/onlays og kroner. For å feste restaureringer i porselen og glasskeram må man anvende adhesive sementer for å få et godt resultat, og aller best estetisk sett blir restaureringer i porselen. For feste til emalje må man benytte seg av 'ets og skyl' -teknikk da selvetsende sementer ikke etser emaljen godt nok. Oksidkeramer (aluminiumoksid og zirkoniumoksid) kan

benyttes som skjellett i kroner og mindre broer (vanligvis opp til fem ledd) tilsvarende metallet i MK-konstruksjoner. Også til implantatunderstøttet bro kan man benytte helkeramiske restaureringer. Det pågår blant annet en klinisk studie med større broer (Figur). Denne typen keram krever at det legges porselen på overflaten for å oppnå riktig farge. Oksidkeramer har høy styrke, men er optisk tette og lar seg ikke etse. Retensjon kan derfor ikke baseres på bruk av adhesive sementer. Det er god langtidsprognose på helkeramiske restaureringer. Fraktur av skjellettet var ikke rapportert i de studier som von Steyern refererte til, men avskalling av overflateporselenet, såkalt chipping, var registrert i cirka 15 prosent av tilfellene. Best resultat ble oppnådd ved å dimensjonere riktig samt å unngå skarpe vinkler og hjørner som kan virke som bruddanvisninger.

Helkeramisk bro i underkjeven og MK-konstruksjon i overkjeven. Foto: Per Vult von Steyern.

Jon E. Dahl